

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ที่เรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น
ผู้เขียน	นางสาวลักษณารีย์ สุภรชต์เสริม
ปริญญา	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ)
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงกกาญจน์ ภู่วิภาคารวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. นิธิดา อติภทรนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประเภทข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษ
จำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการ
ออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ และเพื่อ
วิเคราะห์สาเหตุหรืออิทธิพลของการออกเสียงผิดในภาษาอังกฤษที่ได้รับจากภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น
ของนักเรียนไทยที่เรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนไทยที่เรียนแผนการเรียนภาษาญี่ปุ่นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนลำปางกัลยาณี อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำนวน 39 คน แบ่งตามความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้ผลการเรียนเฉลี่ยในวิชาภาษาอังกฤษฟัง - พูด (อ 42203)
ประจำปีการศึกษา 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด คือ แบบวิเคราะห์ข้อผิดพลาดด้านการ
ออกเสียงตัวพยัญชนะ การออกเสียงสระ และการเน้นเสียงหนักเบา และแบบวิเคราะห์ข้อผิดพลาดใน
การขึ้นทำนองเสียง

ผลการวิเคราะห์พบว่า

1. ประเภทข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่เรียนแผนการเรียน
ภาษาญี่ปุ่นจำแนกตามระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ผล ดังนี้

1.1 ข้อผิดพลาดในการออกเสียงอักษรเดี่ยวพยางค์ต้น นักเรียนที่มีความสามารถทาง
ภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 39.88

- 1.2 ข้อผิดพลาดในการออกเสียงอักษรควบกล้ำพยางค์ต้น นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 65.20
- 1.3 ข้อผิดพลาดในการออกเสียงอักษรเดี่ยวพยางค์ท้าย นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 61.67
- 1.4 ข้อผิดพลาดในการออกเสียงสระเดี่ยว นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 18.12
- 1.5 ข้อผิดพลาดในการออกเสียงสระประสมสองเสียง นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 27.60
- 1.6 ข้อผิดพลาดในการออกเสียงสระประสมสามเสียง นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 97.22
- 1.7 ข้อผิดพลาดในการเน้นเสียงหนักที่ต้นคำ (Initial Stress) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 35.98
- 1.8 ข้อผิดพลาดในการเน้นเสียงหนักที่กลางคำ (Middle Stress) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 53.57
- 1.9 ข้อผิดพลาดในการเน้นเสียงหนักที่ท้ายคำ (Final Stress) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 88.10
- 1.10 ข้อผิดพลาดในการออกทำนองเสียงแบบขึ้นเสียงสูงแล้วลงต่ำ (Rising – Falling) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงผลิตข้อผิดพลาดมากที่สุดถึง ร้อยละ 14.29
- 1.11 ข้อผิดพลาดในการออกทำนองเสียงแบบขึ้นเสียงสูง (Rising) นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำผลิตข้อผิดพลาดในการออกเสียงมากที่สุดถึง ร้อยละ 97.22
2. ในภาพรวม ข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาภาษาอังกฤษสูงจะมีน้อยกว่าข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางและต่ำ และผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษปานกลางจะมีข้อผิดพลาดในการออกเสียงภาษาอังกฤษน้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ
3. มีการแทรกแซงจากภาษาแม่ (ภาษาไทย) และภาษาที่กำลังเรียนรู้ใหม่ (ภาษาญี่ปุ่น)

Thesis Title	Error Analysis of English Pronunciation of Thai Students Studying in the Japanese Program	
Author	Ms. Laksanaree Supharatseranee	
Degree	Master of Education (Teaching English)	
Thesis Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Pachongkam Phuvipadawat	Advisor
	Assoc. Dr. Nitida Adipattaranan	Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of this research were to study types of errors in English pronunciation of Thai students with different English proficiency levels, to compare the errors of students with different English proficiency levels and to analyze the causes of mispronunciation in English of students studying in Japanese program in relation to the student's Thai and Japanese language background.

The sample groups of this research consisted of 39 students studying in Japanese program at Lampang Kanlayanee School, Muang District, Lampang province. The students are grouped into 3 English proficiency levels; high, average and low based on the GPA in English listening – speaking (E 42203) during their 2008 academic year. Research instruments were the error analysis of consonant pronunciation, vowel pronunciation and accent form, and the error analysis of intonation form.

The results were as follows:

1. The types of errors in English Pronunciation of students from different English proficiency levels were as follows;
 - 1.1 Errors in pronouncing the initial consonants were made the most by the students with the low proficiency level at 39.88%.
 - 1.2 Errors in pronouncing the consonant clusters were made the most by the students with the low proficiency level at 65.20%.

1.3 Errors in pronouncing the final consonants were made the most by the students with the low proficiency level at 61.67%.

1.4 Errors in pronouncing monophthongs were made the most by the students with the average proficiency level at 18.12%.

1.5 Errors in pronouncing diphthongs were made the most by the students with the low proficiency level at 27.60%.

1.6 Errors in pronouncing triphthongs were made the most by the students with the low proficiency level at 97.22%.

1.7 Errors in pronouncing the initial stress words were made the most by the students with the low proficiency level at 35.98%.

1.8 Errors in pronouncing the middle stress words were made the most by the students in the average proficiency level at 53.57%.

1.9 Errors in pronouncing final stress words were made the most by the students in the average proficiency level at 88.10%.

1.10 Errors in pronouncing the rising-falling sentences were made the most by the students in the high proficiency level at 14.29%.

1.11 Errors in pronouncing rising sentences were made the most by the students with the low proficiency level at 97.22%.

2. The overall percentage of errors in the pronunciation of students with high English language ability was less than those of the students with medium and low proficiency levels. Students with English proficiency in medium level made an error in the pronunciation of English less than students with low English proficiency.

3. The students' mispronunciation reflected transfers from their mother tongue (Thai) and new knowledge (Japanese).